

er rigtigt, men jeg henstiller til Overvejelse, om der ikke er Grund til ogsaa at tage dette Spørgsmaal op i Udvalget.

Med Hensyn til Udnævnelsen af de andre Medlemmer har man jo fulgt det samme Princip som den socialdemokratiske Regering, nemlig at de vælges af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, og det takker jeg den højtærede Justitsminister for, thi jeg anser dette Princip for at være det rigtigste; hvis Udvalgene overhovedet skal faa nogen Betydning, er det nødvendigt, at Medlemmerne vælges af Landboerne selv, saa at man faar Folk, der ikke blot kender til Forholdene, men ogsaa nyder den nødvendige Tillid og har Forstaaelse af Sagens Betydning. Jeg er ikke sikker paa, det er en Forbedring, at man nu gaar til at lade Landboforeningerne og Husmandsforeningerne udpege hver 2 Medlemmer og at lade Debitor vælge 2 af disse til sammen med Formanden at danne Udvalget for hvert foreliggende Tilfælde. Jeg ser meget vel, at der her kan være et Hensyn at tage overfor Debitor, men det er paa den anden Side min Opfattelse, at det med Hensyn til disse Udvalg og deres Arbejde ikke blot gælder om at faa Vejledning og raadgivende Udvalg, men ogsaa vurderende Udvalg. En af Vanskelighederne for Landbrugerne ved at opnaa Akkord har nemlig altid været den, at der ikke var nogen virkelig Vurdering af Aktiverne. Man har ganske vist Ejendomsskylden og Vurderingen til Skatteansættelse for Besættings og Redskabers Vedkommende, men der er jo ingen Tvivl om, at i saadanne Tilfælde vil man ikke bøje sig for denne Opgivelse, og derfor er det nødvendigt, at Udvalgene ikke blot bliver raadgivende og vejledende, men ogsaa vurderende. Dette vil atter sige, at et saadant Udvalg skal være fuldkommen uafhængigt baade af Debitor og af Kreditor, et Udvalg, som nyder Tillid, og som helst skal foretage en ensartet Bedømmelse for derigennem at faa den fornødne Autoritet. Naar der nu er 4 at vælge imellem, og Skyldneren kan udpege, hvilke 2 han ønsker, kan der blive flere forskellige Kombinationer i de enkelte Tilfælde, og naar det ved Vurderingen af Aktiverne er et Skøn, det drejer sig om, kan det let blive noget forskellige Skøn, der anlægges i de enkelte Tilfælde. Dette kan jeg ikke se er nogen Fordel; i hvert Fald tror jeg, det vil være nødvendigt ogsaa at tage op til Overvejelse i det kommende Udvalg, om det ikke er klogere at oprette faste Udvalg, hvad enten det saa skal være i hver Retskreds eller i hvert Amt, faste Udvalg, som virker i alle Tilfælde; det

vil formodentlig saa blive nødvendigt, at der af Hensyn til Sygdomstilfælde og andre Forhindringer vælges et Par Suppleanter. Hvis Udvalgene skal faa den Betydning, vi alle ønsker, faa den nødvendige Autoritet og Uafhængighed, tror jeg, det vil være bedre, at det bliver faste Udvalg, der virker i alle Tilfælde.

Den anden Hovedbestemmelse i Lovforslaget, som angaar Lempelser i Reglerne for Opnaaelse af Akkord, skal jeg ikke komme meget ind paa. Den ærede Ordfører for Venstre (Christen Christensen) har jo gjort Rede for Forskellen mellem det, der nu foreslaas, og det, som har været gældende hidtil, og jeg skal ikke gentage det. Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale Tilslutning til, at der gives Lempelser i de gældende Bestemmelser. Hvis Lovforslaget skal faa i hvert Fald lidt Betydning ude omkring i Landet, er det nødvendigt, at der gennemføres Lempelser i de gældende Regler, saaledes at man begrænser Antallet af de Kreditorer, hvis Tilslutning er fornøden for, at en Akkord kan gennemføres. Selv om jeg altsaa har den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at gennemføre Foranstaltninger, der kan blive til Fordel for Landbruget, hvorfor jeg vil takke den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat det, tror jeg dog ikke, at Loven faar nogen nævneværdig Betydning, hvis den ikke ledsages af en Lov om Moratorium, thi saaledes som Forholdene ligger indenfor Landbruget, hvad jeg har gjort Rede for, hvor de fleste Kreditorer har Pant i Ejendommene, vil det ikke være let at faa disse Kreditorer til at gaa med til en Akkordordning, hvis der ikke gennemføres en Moratorielov, der giver Henstand i alt Fald et Par Aar med Afdrag og opsagt Gæld. Men hvis der samtidig gennemføres en Moratorielov, er det jo givet, at det i høj Grad vil bidrage til, at Kreditorerne bliver mere villige til Forhandling om en Akkordordning. Hvis Lovforslaget gennemføres, uden at der samtidig gennemføres en Moratorielov, og det i det hele faar nogen Betydning, som jeg i saa Fald ikke tror bliver af noget stort Omfang, saa er der ingen Tvivl om, at Loven bliver til Fordel for de Landmænd, der har passet deres Ejendom daarlign, bevidst eller ubevidst, fordi de ikke har haft de fornødne Evner. Og det bliver ikke alene de Landmænd, som har faaet Ejendomme i den lave Krone-Tid eller under Krigen, men ogsaa de Landmænd, som har haft deres Ejendom før Krigen, og som maaske ved Letsindighed, fordi de ikke har været saa økonomiske, som man med Rette kunde